

Adam B. Bartoš (Národní Demokracie): NENECHME PADNOUT ČESKÉ HOSPODY!

- CZ24 News | 5. října 2020

ČESKO: Česká hospoda byla odjakživa centrem společenského dění. I politika (česká) se nedělá nikde jinde, než právě v hospodě. Tedy ta skutečná, čistá politika, nemyslím tu zákulisní. Zákulisní politika se dělá na tajných setkáních, v lóžích, na mezinárodních konferencích apod. Ale politika národní, coby obhajoba národních zájmů a debata o řešení českých věcí veřejných, ta měla vždy své místo v hospodě.

Už roky vidíme útoky na českou hospodu, které ideově vycházejí z pražských či brněnských kaváren (jako zesměšňování těch, co do hospod chodí). Někdy na sebe berou podobu rekonstrukcí hospod do moderních, neosobních až umělých prostor (pro frikulíny, tedy ty, co chtějí být free, cool a in, kde se pije jen Aperol, cider či sojové laté), s hospodou to má máloco společného. Hospod, které mají svoji atmosféru, nebo dokonce těch, které si uchovávají atmosféru let minulých, je stále méně. To je ale přitom ten nejméně problematický aspekt celé věci. I to bychom zvládli, protože jde především o to, abychom se tam, kde se pije pivo (a nejen to), mohli scházet. Ale establishmentu jde o to, abychom se v těchto tradičních místech scházet — nemohli.

Nejprve nás (kuřáky) vyhnali do oddělených prostor, pak nás z hospod vytlačili úplně. Hospodám poklesly příjmy, některé zkrachovaly. A tak postáváme venku (v zimě mrzneme), ale i na to jsme si (vyjma jedné demonstrace proti zákazu kouření v hospodách) zvykli. Pak přišlo EET a zkrachovaly desítky hospod dalších. Na jaře nám hospody zavřeli úplně, a když už to bylo neúnosné a museli omezení „uvolnit“, alespoň nakázali, do kdy v hospodě můžeme sedět. Další hospody zkrachovaly nebo se z toho dosud nevzpamatovaly. Přes léto nás nechali trochu na pokoji, aby s podzimem začal

nový frontální útok – další omezení otvírací doby je pro nás neklamným znamením, že někomu jde o to, aby česká hospoda zkrachovala úplně (zatímco jiná restaurační zařízení převážně západního typu nijak regulována nejsou) a abychom – a to především – do hospod nechodili, nesdružovali se, neudržovali osobní kontakt a nekuli tak pikle proti režimu.

Jakoby toho nebylo dost, exponenti nadnárodních (protinárodních) organizací v pozici ministrů (Prymula) nás straší tím, že se návštěvníci hospod budou muset zapisovat do zvláštních seznamů a zanechávat o sobě osobní údaje. Umíte si představit větší omezení osobní svobody, větší kontrolu nad obyvatelstvem, než je tento návrh? Možná šlo o pokusný balónek, možná byl návrh myšlen vážně, možná z něho nic nebude a možná byl relativizován jen proto, že bylo před volbami, ale po volbách to zkusí znovu. O tom jsem přesvědčen. Pokud si necháme vzít hospody, nejsme žádní chlapi. Pokud si český národ nechá vzít (zavřít) hospody, selhal a nezaslouží si svoji další existenci.

Jistě, na vše se dá zvyknout, všemu se můžeme přizpůsobit, ale existují hranice, za které jít nesmíme. Budeme-li útokům na naše hospody jen nečinně přihlížet, je s námi amen.

A tak do hospod chodme, udržme je, zachraňme je, nenechejme si je vzít. Pokud jsme do nich nechodili moc často, chodme do nich častěji. Až nám Prymula vzkáže, že je lepší zůstat doma s knížkou, vykašlemež se na něj. Knihy jsou dobré, ale osobní kontakt nenahradí. Prymula nechť si zůstane doma s knížkou (protože kdyby se někde v hospodě objevil, svinským krokem by byl hnán pryč, takže mu nic jiného než knížka doma nezbude).

Pronárodně zaměřené strany, hnutí, spolky či aktivisté by měli tomuto neblahému trendu věnovat pozornost a burcovat proti němu. Politika (coby správa věcí veřejných) se neustále mění a nikdo z nás není nadšený z toho, že musíme bojovat i za tak samozřejmé věci, jako je hospoda, za věci, které ještě včera byly normální, ale někdo nám je chce vzít. Ale nic jiného nám nezbude. Kdy nám to už konečně dojde, že jsou vždy o několik kroků před námi a ve chvíli, kdy nás ničí, my jen dumáme nad tím, jestli se nám to jen nezdá, jestli jsme příliš nepodlehli údajným konspiracím, jestli nejsme příliš podezřívaví...?

Věřím tomu, že jsme v jádru bojovníci, a že si útlak vlastizrádců necháme líbit vždy jen do času, než hrozny hněvu uzrají a kalich trpělivosti přeteče. Neprošvihněme tuto chvíli, protože když hospody ztratíme, těžko je dostaneme zpět. Nesmíme je vydat, nesmíme si tu myšlenku (že bychom si to nechali líbit) ani připustit. Hospoda je symbol. Symbol našeho života, naší kultury. Když nám vezmou hospodu, vezmou nám zítra práci, pozítří děti, poté život, vezmou nám zkrátka vše, co jim vzít dovolíme. Co jim nedovolíme vzít, nám vzít nemohou.

Ustupovali jsme dlouho. Mnoho věcí jsme prošvihli. Ještě stále je ale čas na nápravu. Ještě to můžeme zvrátit. Když uchováme a udržíme hospodu, udržíme soudržnost a udržíme i možnost dát hlavy dohromady a domluvit se, jak na ten ksindl vyžrát. Jinak se budeme muset scházet po lesích nebo v katakombách, ale to už bude nejspíše pozdě. Vždyť i možnost běhat po lesích a cvičit se (domobranu) nám zakázali.

Karenténa v souvislosti s vylhaným COVIDem je jen domácí vězení. Není to předstupeň skutečného vězení, které bude hrozit těm, kteří nebudou poslušní? Hospoda je naše předsazená pevnost, místo obrany. Místo poníženého ústupu do domácího vězení vyjděme do našich pevností, zaberme naše bunkry, zaujměme své pozice. Mobilizujme...

Jak dlouho a kam až budeme stále ustupovat? Co vše si necháme líbit? Chceme vůbec svoji svobodu, nebo se tak hrozně bojíme?

Nebo si stále ještě myslíme, že můžeme ztratit víc, když se ozveme?

Jsem přesvědčen, že už jsme ztratili mnoho. Jsem přesvědčen, že už nemáme co ztratit. Můžeme ztratit jen čest, svobodu a vlastní důstojnost – ale ty ztratit nesmíme.

Skončily volby, které nic neřeší, před námi jsou volby, které možná také nic nevyřeší, ale jsme tu my, kteří můžeme (když se nebudeme bát a budeme jednotní) získat vše zpět. A když se to nepodaří, tak alespoň „padneme“ v pomyslném boji, což je stále lepší, než život v ponížení.

Nezapomeňme, že hospody či roušky jsou jen symboly. Symboly to jen začíná. Žijeme v době, kdy nám brání dýchat čistý vzduch. Chápete tu bizarnost? Tak daleko jsme došli, tak hluboko jsme klesli, že čemu jsme se dříve smáli (brzy nám zakážou i dýchat, říkali jsme tehdy ještě v nadsázce), se dnes děje a my jsme to ve valné většině přijali, smířili jsme se s tím.

Nevím, jak vy, ale já se s tím nesmírím. Chci se bavit s kamarády (a kamarádkami) v hospodě. Chci dýchat kyslík. Chci žít!

Zdroj:

<https://narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-viii-nenechme-padnout-ceske-hospody/>